

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

II. Sanctus Angelus Tutelaris. Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiam te in omnibus vijs tuis, in manibus portabunt te, ne forsè offendas ad lapidem suum. Ps. 90. v. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

erit, qui non foris tantum te illumina-
bit, uti sol iste aspectabilis, sed intima
cordis tui penetrabilia: unde non dicit:
donec dies elucescat, & Lucifer oriatur
cordibus vestris, sed in cordibus vestris:

Sol erit, qui efficiet te solem alterum
illi similem, quem videbis. *Scimus
quoniam, cum apparuerit, faciem suam
ostendemus, quoniam videbimus eum, sicut
est. 1. Jo. 3. v. 2.*

II.

Sanctus Angelus Tutelaris,

*Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus
vijs tuis, in manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem
suum. Pl. 90. v. 11.*

1. **C**onsidera, quomodo vox ista
Quoniam, qua hic prima occur-
rit, maximam in te excitare debeat
confidentiam. est enim particula, qua
ratio redditur non ejus, quod antea
dictum est, sed quod proxime dice-
tur. & sic istum patit constructionis
sensem: *Quoniam Angelis suis man-
davit de te, ut custodiant te in omnibus
vijs tuis, ideo in manibus ipsi portabunt
te, ne forte offendas ad lapidem pedem
tuum.* Vin igitur nosse, quare An-
geli ad custodiam tuam destinati tam
indefesse, tam attentè, tantoque stu-
dio tibi assistant? *Quoniam DEUS
mandavit.* Si tibi delunt merita, ni-
hil refert: sufficit illis loco omnis tui
meriti mandatum, quod acceperunt
à DEO, ut tibi assisterent. Ita est, li-
benter etiam alij ex causis assistunt tibi,
ob amorem, quo in te feruntur, ob
aversionem, quam habent à demone,
ob desiderium, quo flagrant reparan-

di ruinas Paradisi. id tamen, non
maximè eos movet, est mandatum
vinum. Quid igitur hic dicit, ut
ad obediendum DEO in rebus alijs
tibi non sufficit, quod sufficit An-
gelis movendis, nempe quod scias
velle DEUM? DEUS mandavit. Ali-
ud quærere certe non est deservitum
Angeli, sed diaboli: *Cur pas-
sit vobis DEUS, ut non comideretis
omni ligno Paradisi? Gen. 3. v. 2.*

2. Considera, celsitudinem manda-
tis opponendam esse vilitatem tua
miserabilem, in cujus favorem manda-
vit. *DEUS d. te. o dispartes voco
DEUM tantæ majestatis tantam
scipere curam tui, qui es vilis ven-
culus! Verum est illud de te hoc
intelligere Interpretes de te justis
de te peccatore. non quod non
quilibet peccatorum bonum habet
Angelum custodem sui, qui eum
mitetur, prout vel ipse habuit*

Antichristus : sed quia præsens psal-
mus loqui constituit de homine iusto,
que omnem suam fiduciam in DEO
collocavit. *Qui habuit in adiutorio*
Atrissimi, & hic quoque est Justus,
quem DEUS præ quovis alio Angelis
commendat, hic, qui plurimum ipsi
dicit, quia hujus maxime curam gerit.
Qui habuit in adiutorio Atrissimi, in
protectione DEI Cali commorabitur.
II. 90. v. 1. optas ergo, ut DEUS in
terrorem tui mandatum det Angelis,
quam desiderare possis efficax, & ex-
pressum ? in DEO summe confide.

3. Considera, qui sint illi, qui man-
datum istud accipiunt. Angeli sunt,
spiritus sublimissimi, quia omnes
sunt Principes excelsi gradus, quam-
vis majores, minoresve. ad hæc om-
nes sunt ad custodiendam aprissimi ob-
servandam potentiam, quam etiam
naturaliter possident, ob magnam sa-
pientiam, & sanctitatem. Ex quo
colligere licet altimationem, quam
DEUS de te habet, cum tibi custo-
des tribuit Spiritus tam excelsos. *An-*
gelis suis mandavit de te. Quem non
reddat attonitum sermo tam parado-
xus ? at cum dici audis *Angelis*, ne
pures cuilibet hominum non unum sed
plures Angelos pro custodia deputari.
hoc enim est privilegium Principum,
Prælatorum, & aliorum, qui magna
tractant negotia : nam isti sicut du-
plici indigent prudentiâ, unâ inferiori,
quæ regant se ipsos, & aliâ superio-
ri, quæ alios gubernent ; ita juxta
scholas duplicem habent custodem
Angelum, unum inferioris Chori, qui

ipsis assistat, ut personis privatis, &
alium superioris, qui equidem ipsis
assistat, sed ut personis publicis. ni-
hilominus, quisquis ille sit, *Angelis*
dicitur, & non *Angelo* : quia quan-
tumvis unus solus Angelus à nativita-
te tribuatur cuilibet ut peculiaris Cu-
stos, simul tamen plures alios sortitur.
tales sunt Angeli destinati ad commu-
nem populorum custodiam, hoc est,
Regnorum, civitatum, arcium, &
cujuscunque Reipub. notabilis DEO
subjectæ, in quibus æquum omnino
est à DEO proprios haberi Ministros,
uti etiam magni Monarchæ habent
suos. *Super muros tuos Jerusalem*
constitui Custodes. II. 62. v. 12. Quid
sentis ergo, dum vides tot inclitas per-
sonas tuo quasi mancipari obsequio
eo ipso tempore, quo tam parum illos
cognoscis, tam parum obsequij, &
honoris illis exhibes ? numquid hoc
est cumulari officijs ? & tu nondum
suffunderis rubore ?

4. Considera, quale sit illud man-
datum, quod Angelis datum est. *Ut*
custodiant te. & à quo ? ab insidia-
toribus omnibus, illis præcipue, quos
per te ipsum minus potes cognoscere.
Tales sunt demones, qui ut conti-
nuò te circumstant, & tu eos non vi-
des ! quid igitur de te feret, si tuus
non esset Custos Angelus, qui tempo-
re suo illos vel repellit, vel coercet,
vel certè efficit, ut modo quodam in-
cognito illorum declines assultus.
Itaque mandatum istud te custodiendi
non ad unum genus periculorum re-
stringitur, sed ad innumera extendi-

tur corporis & animæ: unde adjungitur: *In omnibus vijs tuis.* Per viam intelligitur aliquando in scripturis lex DEI. *Etiam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.* Pl. 118. v. 32. aliàs intelligitur opus, quod homo facit: *Dirige in conspectu tuo viam meam.* Pl. 5. v. 9. & demum vita ipsa mortalis, quæ est in via: via ducentis ad terminum, hoc est, ad patriam futuram. *Noli emulari in eo, qui prosperatur in via sua.* Pl. 56. v. 7. atque in omnibus hæc vijs te custodiendi mandatum habent, juxta propriam cujusque necessitatem, quamvis illarum qualibet adhuc in plures alias dividitur. Lex multa habet præcepta: operatio multos actus; Vita multas ætates, onera, curas, & omnis generis status diversissimos. Quis igitur explicet, quid sit in earum qualibet à Tutelari Angelo auxilium præstari tam accommodum, & quavis horâ tam promptum, quin tibi occurrat vel gratias vesperi agendas pro innumeris tibi præstitis beneficijs. Dices illa à te ignorari. Sed quare? an quia ille facit, sed non aperit? ita ne minori in pretio habebis ejus beneficia, quia carent ostentatione? imò sic demum beneficia sunt: *Cum dederis, ne impropere.* Eccl. 41. v. 28.

5. Confidete cognito mandato, nunc etiam videndum, quâ perfectione Angeli id exequantur non modò plenè, sed cumulatè. Mandatum, quod habent, est te custodiendi, hoc est, ab infinitis protegendi periculis,

quæ sine ipsis in horas tibi immorent. ad quod proinde faciendum tuis foret assistere ad latus, te dirigere atque instruere. & hoc tamen illi nimè contenti en ut etiam brachia stentant, & sic in tuo te colluctant. *In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.* que imaginare tibi hunc Custodituum inlitar ducis esse, qui à Patre datus in quodam periculoso itinere nunc per summa, nunc per ima, per flumina, perque laxa asperitatem contentus manu ducere, ne labatur, insuper sæpe bajulat, ne impingatur sunt graviora discrimina. unde dicitur: *In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum non dieitur: ne forte cadas, sed in itinere etiam offendas.* Hæc manus duæ sunt facultates, quibus te regit, Intellectus & Voluntas, quia in hoc deducens in actum virtutum suarum ecntricem facere cuncta potest. Lapides sunt impedimenta, & offensa cula, quæ per viam occurrunt, quæ liscunque sit ætibus suprâmentibus & pedes tui sunt affectus, duo appropinquantis Amor & Timor, ad quos referuntur. quandoquidem quidam agitur ab homine, cogitatione, verbo, vel opere, agitur aut amare boni alicujus obtinendi, aut timore vitæ, aut amore vitandi, hi sunt ducunt, qui quolibet te ducunt, & te iterum offendas, Angeli appropinquant, ut quasi manu sustineant, ut est, à terra elevent, quò scilicet appropinquant.

ducis sive malis sive bonis ex
vigi sensu, nihil boni ames, aut mali
timeas nisi æternum.

6. Considera, quomodo dæmon
saturus Christo, ut se præcipitaret
de pinnaculis Templi, allegaverit
hæc rextum, quem fuisse meditarus,
ad eam incitandum specioso promif-
sionæ in promptu futuram opem
allegicam. Sed allegavit eo modo,
quo ipse sequaces hæretici faciunt,
revertendo Scripturæ sensum pro-
gram, & depravando. Primò ve-
rum non erat eo loco sermonem esse
de Christo, quo dicitur: *Quia An-
gelis suis mandavit de te: nullus quip-
pe Angelorum eum custodiendi man-
datum unquam accepit à Patre. &
cui bono talis custodia? animæ, an
corporis? non animæ; quia quoad i-
dem erat ille beatus, unde minùs in-
degebat Custode Angelo, quàm quis-
quam eorum, qui Paradisum inhabi-
tant. Non corporis, quia hoc me-
liorem quovis Angelo Custodem.
habuit ipsum Verbum. Ideo Angeli
debebant equidem illi inservire, obe-
dere, venerari, manifestare gentibus,
et non opitulari. Videbitis Angelos
ascendentes & descendentes supra filium
hominis. Jo. i. v. 51. Ascendentes, ut
ab ipso accipiant mandata, descen-
dentes, ut ea hominibus nuncient, qua-
li famuli obsequiosi. Deinde Sata-
nas non retulit integram sententiam;
quippe cùm allegasset illa verba:
Quia Angelis suis mandavit de te. quæ
secundùm litteram reverà non dice-
bantur de Christo, omittis verbis, ut*

*custodiant te in omnibus vijs tuis, ad
illa transijte. in manibus portabunt te,
ne forte offendas ad lapidem pedem
tuum. & patet sanè ea per malitiam
omississe tanquam minùs apta suo pro-
posito, quippe ut etiam demus Chri-
stum esse sustinendum ab Angelis, qua-
lis illi per hæc verba spondebatur cu-
stodia? an quòd esset sustinendus in
præcipitijs, in quæ ipse spontè se con-
jecisset? nequaquam, sed in vijs tan-
tùm, & ijs quidem vijs, quæ ad ipsum
pertinerent: Angelis suis DEUS
mandavit de te, ut custodiant te in om-
nibus vijs tuis. ac in omnibus vijs, non
in omnibus præcipitijs. qualis igitur
futura erat dementia præcipitare se-
ipsum spe auxilij prætensis potiùs quàm
promissi? sed parùm profuit altuto
dissimulare verba prædicta, quum de-
inde omnino abs re sequentia adduxit:
*In manibus tollent te, ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum.* casu offende-
re est hominis cetera cautè incedentis
& circumspicte. quomodo ergo, quod
de offendente dicitur, transfertur ad
eum, qui ex altissimo fastigio deorsum
se conijcit. Aliud est fortè ad lapidem
offendere, & aliud in illum ultro im-
pingere. at dum satanas Christum de-
cipere cogitat scripturis depravatis,
ipse deceptus est. quia Christus ex u-
na parte non confutavit interpretatio-
nem tam stolidam, ut cum dæmone
sic ageret, prout agere cum hæreticis
convenit, per malitiam peccantibus,
nolendo cum ipsis in disputationem
descendere. Alià ex parte ipsam inter-
pretationem duobus modis elusit, sa-
o*

cto imprimis, nolendo ejus causâ quidquam agere: dein verbo, aliam adducendo sententiam sinceram, apertamque, quæ omnes interpretationes diaboli ut improprias uno ictu prostravit. & talis erat, quâ præcipitur, nequis DEUM tenet, quasi obligaturus ad miracula sine necessitate patrandâ: *Non tentabis Dominum Deum tuum.* Unde etiam tacitè deducitur

ad communem profectum, de quo mandati, quod Angeli acceptoribus DEO eximium justis præstantibus fructum, neminem debere se ipsam in fructu conijcere in pericula, quod mandatum illud non ordinatur ad subveniendum Justis in cunctis periculis, quibus se vel temere, vel ratione exponunt, sed in iustis quibus se exponunt ut Justis.

I I I.

S. Franciscus Borgias.

Regnum Calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Mat.

II. V. II.

I. **C**onsidera illud duntaxat rapi, quod alicui tollitur invito, sicut etiam quod furto aufertur. nisi quod furtum sit involuntarium patienti, quia nescit, quod sibi aufertur; rapina sit involuntaria, quia scit equidem, sed impedire non potest. Jam verò hoc sensu dici nequit quinquam furari aut rapere Paradisum, quia Dominus libenter eum omnibus indulget. *DEUS vult omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. I. Tim. 2. v. 4.* Nihilominus Christus usus est hoc modo loquendi, quia spectatâ communi corruptelâ generis humani eò adducta res erant, ut Cælum videretur non destinatum à DEO nisi paucissimis, hoc est, soli suo populo Israël. Hic erat *populus peculiaris*, hic eximius, hic protectus, adeo ut

Christus ipse in terram descendens maximè intentione, ut hinc scilicet diceret: *Non sum missus nisi ad eos, que perierunt, Dominus Israel. Mat. 10. v. 6.* Ecquis igitur erat, quibus lum extra hunc populum speraret, quisquis alius eò cuperet intrare, quibus batur velle, quod ad se mitti dicitaret. quid porro? debebat esse, que mutari rerum facies, præsertim eo populo pertinaciter repugnante prædicationem Christi. Eodem modo Christus agebat Cælum non reprobandum, uti hætenus videbatur, sed in populo, sed exponendum, ut in quo quær, assultui generali: ita, ut quisquis ad id obtinendum præ se aliquid intenderet, sive foret Judæus, Græcus, Romanus, Arabs, Armenus, modo non esset labore infensus, ut